

تعمد من، ترک قلیان

هفته مل

بدون دخانیات

(۱۴۰۰ خردادماه - ۱۴۰۰ تا ۴)

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون

چارچوب سازمان بهداشت جهانی در مورد

کنترل دخانیات

مادان بر سلامت ایران
سازمان پژوهش‌های سلامت
و ترخیصات کوی

دائرة بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
سازمان بهداشت ایران
مركز سلامت کودکان و نوجوانان
وزارتخانه بهداشت، درمان و ترخیصات

فهرست

هفته مکه بدون دخانیات

۱۴۰۰ خردادماه

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون چارچوب سازمان بهداشت جهانی در مورد کنترل دخانیات	۴
پیوست	۵
بخش اول - مقدمه	۸
بخش دوم: هدف، اصول کلی و تعهدات عمومی	۱۰
بخش سوم: اقدامات هر بودجه به کاهش تقاضا برای دخانیات	۱۳
بخش چهارم: اقدامات هر بودجه به کاهش عرضه دخانیات	۱۹
بخش پنجم: حفظ محیط زیست	۲۳
بخش ششم: موضوعات هر بودجه به مؤولیت	۲۴
بخش هفتم: همکاری فنی و علمی و تبادل اطلاعات	۲۵
بخش هشتم: ترتیبات سازمانی و منابع مالی	۲۹
بخش نهم: حل و فصل اختلافات	۳۳
بخش دهم: توسعه کنوانسیون	۳۴
بخش یازدهم: مقررات نهایی	۳۶

قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون چارچوب سازمان بهداشت جهانی در مورد کنترل دخانیات

مصوب ۱۳۸۴/۰۸/۰۷ مجلس شورای اسلامی
ماده واحده - به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود به کنوانسیون چارچوب سازمان بهداشت جهانی در مورد کنترل دخانیات به شرح پیوست با اعلامیه توضیحی زیر ملحق گردد و اسناد آن را تودیع نماید.
اعلامیه توضیحی: الحاق به کنوانسیون چارچوب سازمان بهداشت جهانی در مورد کنترل دخانیات مستلزم پذیرش کنوانسیون های مندرج در کنوانسیون اخیرالذکر بدون طی مراحل تصویب در جمهوری اسلامی ایران نمی‌باشد.
تبصره ۱- پذیرش دآوری موضوع بند (۲) ماده (۲۷) کنوانسیون فوقالذکر توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت اصل (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران خواهد بود.

تبصره ۲- وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی به عنوان مسؤؤل کنترل دخانیات موضوع ماده (۵) کنوانسیون موظف است راهبردهای ملی، جامع و همه جانبه‌ای را برای کنترل دخانیات تنظیم و اجرا نماید و به طور ادواری آنها را مورد بازنگری قرار دهد و برای رسیدن به این هدف با هماهنگی دستگاه های اجرایی، برنامه‌های آموزشی و اجرایی را برای کاهش مصرف دخانیات به مرحله اجرا گذارد. وزارت یاد شده مسؤؤلیت تنظیم لوایح و مقررات لازم را برای تحقق اهداف کنوانسیون و تقدیم آنها به مراجع ذیربط بر عهده خواهد داشت.

پیوست

کنوانسیون چارچوب سازمان بهداشت جهانی در مورد کنترل دخانیات

مقدمه

اعضای این کنوانسیون؛

با عزم راسخی که برای اولویت دادن به حق خود در زمینه حفظ بهداشت عمومی دارند؛

با توجه به اینکه گسترش استعمال دخانیات معضلی جهانی است و تبعات وخیمی برای بهداشت عمومی دارد و مبارزه با آن مستلزم همکاری همه‌جانبه بین‌المللی است و مشارکت همه کشورها در یک حرکت دسته جمعی و مؤثر و شایسته را می‌طلبد؛

با انعکاس نگرانی جامعه بین‌المللی در مورد خطری که بهداشت جهانی را تهدید می‌کند و تبعات اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی که استعمال دخانیات و قرار گرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات دارد؛

با ابراز نگرانی عمیق از افزایش جهانی تولید و استعمال سیگار و سایر دخانیات، به ویژه در کشورهای در حال توسعه، و بار گرانی که تولید و استعمال دخانیات بر دوش خانواده‌های فقیر و نظام‌های بهداشت عمومی می‌گذارد؛

و با توجه به این که تحقیقات علمی به وضوح روشن ساخته که استعمال دخانیات و قرار گرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات موجب مرگ و بیماری و ناتوانی می‌شود و بین در معرض دود قرار گرفتن و استعمال انواع دخانیات و شروع بیماری‌های مرتبط با استعمال دخانیات فاصله کوتاهی وجود دارد؛

با توجه به این که سیگار و بعضی انواع دیگر دخانیات طوری ساخته شده‌اند که وابستگی ایجاد می‌کنند و بسیاری از ترکیبات آنها و دودهایی که تولید می‌کنند، از لحاظ علم داروشناسی، سمی و جهش‌زا و سرطانزا است و وابستگی به دخانیات به طور جداگانه در تقسیم بندی عمده بین‌المللی در تقسیمات بیماری‌ها نوعی ناهنجاری تلقی می‌شوند؛

با علم به این که تحقیقات مستند علمی نشان می‌دهد که استعمال دخانیات توسط والدین در سلامت و رشد کودکان تأثیر سوء دارد؛

با ابراز نگرانی عمیق از افزایش استعمال سیگار و دیگر انواع دخانیات در بین کودکان و نوجوانان به ویژه استعمال آن در سنین پایین؛

با هراس از افزایش استعمال سیگار و دیگر انواع دخانیات در بین زنان و دختران جوان در سراسر دنیا و با در نظر داشتن لزوم مشارکت کامل زنان در همه سطوح

سیاستگذاری و اجراء و راهبردهای مختص به جنسیت کنترل دخانیات؛

با نگرانی عمیق از رواج گسترده استعمال انواع مختلف دخانیات در بین طبقات کم‌درآمد؛

با نگرانی جدی از تأثیر تمامی برنامه‌های تشویقی و تبلیغاتی و حمایت مالی که هدف آنها تشویق افراد به استعمال دخانیات است؛

با تصدیق این که محو تمامی اشکال تجارت غیرقانونی سیگار و انواع دیگر دخانیات از جمله قاچاق، تولید غیرقانونی و تولید تقلبی و بدلی آنها مستلزم

همکاری همه جانبه است؛

با درک این نکته که کنترل دخانیات در همه سطوح و به ویژه در کشورهای در حال توسعه و کشورهای که اقتصاد در حال گذار دارند، متناسب با نیازی که در

آینده و اکنون بر فعالیت‌های مربوط به کنترل دخانیات است، مستلزم حمایت های مالی و فنی زیادی است؛

با تصدیق نیازی که به ایجاد ساز و کارهای لازم برای مقابله با پیامدهای اجتماعی و اقتصادی دراز مدت راهبردهای کاهش تقاضا برای دخانیات است؛

با آگاهی از مشکلات اجتماعی و اقتصادی که برنامه‌های کنترل دخانیات در کوتاه‌مدت و درازمدت در بعضی کشورهای در حال توسعه و کشورهای دارای

اقتصاد در حال گذار به وجود خواهد آورد و با تصدیق نیاز این کشورها به مساعدت‌های مالی و فنی در زمینه راهبردهای توسعه یافته ملی برای توسعه

پایدار؛

با آگاهی از زحمات ارزشمند بسیاری از کشورها در زمینه کنترل دخانیات و با ستایش از رهبری سازمان بهداشت جهانی و نیز تلاش‌های بقیه سازمان‌ها و نهادهای وابسته به سازمان ملل متحد و بقیه سازمان‌های بین‌دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی به خاطر توسعه اقداماتی که در زمینه کنترل دخانیات انجام داده‌اند؛

با تأکید بر سهم به‌سزای سازمان‌های غیر دولتی و بقیه اعضای جامعه مخالف صنعت دخانیات، از جمله نهادهای تخصصی بهداشتی و انجمن‌های زنان و جوانان و گروه‌های فعال در زمینه محیط زیست و حمایت از مصرف‌کننده و مؤسسات بهزیستی و دانشگاهی، در تلاش‌های ملی و بین‌المللی مربوط به کنترل دخانیات و نقش مهم مشارکت آنها در این زمینه؛

با توجه به لزوم هشیاری در مقابل تلاش‌های صنعت دخانیات برای تضعیف و از بین بردن اقدامات مربوط به کنترل دخانیات و لزوم آگاهی از فعالیت‌های صنعت دخانیات که بر تلاش‌هایی که به منظور کنترل دخانیات انجام می‌گیرد، تأثیر منفی دارد؛

با یادآوری ماده (۱۲) «میثاق بین‌المللی حقوق اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی» مصوب شانزدهم دسامبر ۱۹۶۶ میلادی (۱۳۴۵/۰۹/۲۵ هجری شمسی) مجمع عمومی سازمان ملل متحد که بیان می‌دارد هر کس حق دارد از بالاترین استانداردهای قابل دسترسی سلامت ذهنی و جسمانی برخوردار باشد؛ با عزم راسخ به بهبود اقدامات مربوط به کنترل دخانیات بر پایه ملاحظات علمی و فنی و اقتصادی مربوط و جاری؛

با یادآوری کنوانسیون رفع همه اشکال تبعیض علیه زنان مصوب هجدهم دسامبر ۱۹۷۰ میلادی (۱۳۵۸/۰۹/۲۸ هجری شمسی) مجمع عمومی سازمان ملل متحد که اظهار می‌دارد کشورهای عضو باید برای رفع تبعیض نسبت به زنان در زمینه مراقبت‌های بهداشتی اقدامات مقتضی را مبذول دارند؛

و همچنین با یادآوری کنوانسیون حقوق کودک مصوب بیستم نوامبر ۱۹۸۹ میلادی (۱۳۶۸/۰۸/۲۹ هجری شمسی) مجمع عمومی سازمان ملل متحد که مقرر می‌دارد کشورهای عضو، حق کودک را برای برخورداری از بالاترین استانداردهای قابل دسترس سلامت به رسمیت می‌شناسند؛ به شرح زیر موافقت کرده‌اند:

بخش اول: مقدمه

ماده ۱: کاربرد اصطلاحات

از نظر این کنوانسیون:

الف - «تجارت غیرقانونی» به هر اقدام یا فعالیتی در مورد تولید، توزیع یا حمل و نقل یا دریافت یا تملک یا خرید و فروش که قانون آن را ممنوع اعلام کرده است، از جمله هر اقدام یا فعالیتی که به منظور تسهیل چنین کاری صورت گیرد، اطلاق می شود.

ب - «سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای» به سازمان متشکل از چند دولت حاکم اطلاق می شود که دولت‌های عضو آن، صلاحیت خود را در مورد برخی موضوعات خاص از جمله اختیار تصمیم‌گیری الزام‌آور برای دولت‌های عضو در مورد آن مسائل، به سازمان مزبور تفویض کرده باشند.

ج - «تبلیغ و تشویق دخانیات» به هر اقدام یا سفارش یا آگهی بازرگانی با هدف تأثیر یا احتمال تأثیر در ترغیب به مصرف دخانیات یا فرآورده دخانی به طور مستقیم یا غیرمستقیم اطلاق می شود.

د - «کنترل دخانیات» به سلسله راهبردهای عرضه، تقاضا و کاهش آسیب‌ها با مصرف بهبود وضع سلامت افراد جامعه از طریق محو یا کاهش استعمال دخانیات یا قرار گرفتن در معرض دود حاصل از دخانیات اطلاق می شود.

ه - «صنعت دخانیات» به کارخانجات تولید دخانیات، توزیع‌کنندگان بزرگ دخانیات و واردکنندگان فرآورده‌های دخانی اطلاق می شود.

و - «فرآورده‌های دخانی» به محصولات اطلاق می شود که تمام یا بخشی

از ماده خام تشکیل دهنده آنها برگ توتون است که به منظور دود کردن یا مکیدن یا جویدن یا استنشاق از راه بینی تولید می‌شود.

ز - «مساعدت در زمینه دخانیات» به هرگونه تشریک مساعی در مورد هر فرد، اقدام یا موضوعی با هدف تأثیر یا احتمال تأثیر در ترغیب به مصرف دخانیات یا فرآورده‌های دخانی به طور مستقیم یا غیرمستقیم اطلاق می‌شود.

ماده ۲- رابطه بین این کنوانسیون و سایر اسناد قانونی و موافقتنامه‌ها

۱- از اعضا خواسته می‌شود به منظور حفظ بهتر سلامت افراد جامعه اقداماتی فراتر از آنچه در این کنوانسیون و پروتکل‌های آن مقرر شده است، به اجرا بگذارند و هیچ یک از مفاد این اسناد مانع از آن نخواهد شد که اعضا در این زمینه مطابق مقررات خود و حقوق بین‌الملل الزامات سنگین‌تری را وضع نمایند.

۲- مفاد این کنوانسیون و پروتکل‌های آن به هیچوجه حق اعضا را برای انعقاد موافقتنامه‌های دو یا چند جانبه از جمله موافقتنامه‌های منطقه‌ای و زیر منطقه‌ای در مورد مسائل مرتبط با این کنوانسیون و پروتکل‌های آن تحت تأثیر قرار نخواهد داد، مشروط بر اینکه این موافقتنامه‌ها با تعهداتی که آنها براساس این کنوانسیون و پروتکل‌های آن دارند، سازگار باشد. اعضای مربوط از طریق دبیرخانه، موافقتنامه‌های مزبور را به فراهمایی (کنفرانس) اعضا ارسال خواهند کرد.

بخش دوم: هدف، اصول کلی و تعهدات عمومی

ماده ۳: هدف

هدف این کنوانسیون و پروتکل‌های آن، حفظ نسل‌های حال و آینده از اثرات زیانبار بهداشتی، اجتماعی زیست محیطی و اقتصادی استعمال دخانیات و قرار گرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات از طریق ایجاد چارچوبی برای اقدامات در زمینه کنترل دخانیات است که قرار است توسط اعضا در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی به منظور کاهش چشمگیر و مداوم رواج استعمال دخانیات و قرار گرفتن افراد در معرض دود دخانیات صورت گیرد.

ماده ۴ - اصول کلی

برای نیل به هدف این کنوانسیون و پروتکل‌های آن و اجرای مفاد آن، اعضاء از جمله از طریق اصول مندرج در زیر راهنمایی می‌شوند:

۱- همه باید از پیامدهای بهداشتی، ماهیت اعتیادآور و تهدید مرگبار استعمال دخانیات و قرار گرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات آگاه شوند و اقدامات اداری و اجرایی و قانونی و سایر اقدامات مؤثری در سطح دولتی برای محافظت کلیه افراد از قرار گرفتن در معرض دود دخانیات باید به عمل آید.

۲- برای توسعه و تقویت اقدامات جامع و همه جانبه و واکنش‌های هماهنگ شده در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، تعهد سیاسی نیرومندی لازم است و در این زمینه باید به نکات زیر توجه داشت:

الف - انجام دادن اقداماتی به منظور حفظ همه اشخاص از قرار گرفتن در معرض دود حاصل از دخانیات؛

ب - لزوم انجام دادن اقداماتی به منظور جلوگیری از روی آوردن افراد جدید به استعمال دخانیات و تشویق و ترغیب بقیه به ترک دخانیات و به طور کلی کاهش استعمال فرآورده‌های دخانی در هر شکل؛

ج - لزوم انجام دادن اقداماتی برای ارتقاء سطح مشارکت افراد و اجتماعات محروم و کم درآمد در توسعه، اجرا و ارزیابی برنامه‌های کنترل دخانیات که از لحاظ فرهنگی و اجتماعی با دورنما و نیازهای زندگی آنها همخوانی دارد؛

د - لزوم انجام دادن اقداماتی برای مقابله با مخاطرات مختص به جنسیت در زمانی که راهبردهای کنترل دخانیات تنظیم می‌شود.

۳- همکاری بین‌المللی به ویژه در انتقال فناوری و دانش و کمک مالی و تأمین نیروی متخصص برای ایجاد و اجرای برنامه‌های مربوط به کنترل دخانیات با در نظر گرفتن فرهنگ بومی و نیز عوامل اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و حقوقی، بخش مهمی از این معاهده است.

۴- برای جلوگیری از بیماری و ناتوانی زودرس و مرگ و میر ناشی از استعمال کلیه فرآورده‌های دخانی و قرار گرفتن در معرض دود دخانیات، طبق اصول بهداشت عمومی باید در سطح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی، واکنش‌ها و اقدامات جامع و همه‌جانبه‌ای را انجام داد.

۵- موضوعات مربوط به مسؤلیت به گونه‌ای که توسط هر عضو در حیطه صلاحیت قضایی آن تعیین شده است، بخش مهمی از کنترل جامع دخانیات است.

۶- اهمیت مساعدت‌های مالی و فنی برای کمک به وضع اقتصادی کارگران و کشاورزانی که زندگیشان با برنامه‌های کنترل دخانیات در کشورهای عضو در حال توسعه و کشورهای عضو دارای اقتصاد در حال گذار آسیب خواهد دید، باید مورد توجه قرار گیرد در بطن راهبردهای ملی برای توسعه پایدار گنجانده شود.

۷- مشارکت جامعه مدنی در رسیدن به هدف این کنوانسیون و پروتکل‌های آن ضروری است.

ماده ۵ - تعهدات کلی

۱- هر عضو باید مطابق این کنوانسیون و پروتکل‌هایی که در آن عضویت دارد، راهبردهای ملی جامع و همه‌جانبه‌ای را برای کنترل دخانیات تنظیم و به اجراء

بگذارد و به طور ادواری آنها را روزآمد سازد و مورد بازنگری قرار دهد.
۲- برای رسیدن به این هدف، هریک از اعضاء باید بر اساس توانایی‌هایی که دارد:

الف - برای کنترل دخانیات، هسته مرکزی یا سازوکار ملی مناسبی را تشکیل داده یا آنها را تقویت کرده و اعتباراتی برای آن تخصیص دهد.

ب - اقدامات قانونی، اداری و اجرایی و یا اقدامات مؤثر دیگری را تصویب کرده و به اجراء بگذارد و در پیشبرد سیاست‌های مربوط به جلوگیری و کاهش استعمال دخانیات، اعتیاد به نیکوتین و قرار گرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات به نحو مقتضی با دیگر اعضاء همکاری کند.

۳- اعضاء باید در تدوین و اجرای بخشی از سیاست‌های بهداشت عمومی خود که به کنترل دخانیات مربوط می‌شود، طوری عمل کنند که از سیاست‌ها در مقابل منافع مالی و دیگر منفعی که صنعت دخانیات طبق قوانین داخلی از آن بهره‌مند شده است، حمایت کنند.

۴- اعضاء باید در تدوین اقدامات، تشریفات و اصول پیشنهادی برای اجرای این کنوانسیون و پروتکل‌های آن که عضو آنها هستند همکاری کنند.

۵- اعضاء باید برای رسیدن به اهداف این کنوانسیون و پروتکل‌های آن که در آنها عضویت دارند، به نحو مقتضی با سازمان‌های صلاحیت‌دار بین دولتی، بین‌المللی و منطقه‌ای همکاری کنند.

۶- اعضاء باید از طریق ساز و کارهای دو جانبه و چند جانبه تأمین بودجه و در چارچوب ابزارها و منابعی که در اختیار دارند، برای افزایش منابع مالی به منظور اجرای مؤثر این کنوانسیون همکاری کنند.

بخش سوم: اقدامات مربوط به کاهش تقاضا برای دخانیات

ماده ۶ - اقدامات مربوط به قیمت گذاری و اخذ مالیات در جهت کاهش تقاضا برای دخانیات

۱- اعضاء می‌پذیرند که اقداماتی که در جهت قیمت‌گذاری و اخذ مالیات صورت می‌گیرد، ابزار مهم و مؤثری برای کاهش استعمال دخانیات توسط بخش‌های مختلف جامعه به ویژه جوانان است.

۲- بدون اینکه به حق حاکمیتی اعضاء برای نحوه تعیین و برقراری سیاست‌های مالیاتی آنها خدشه‌ای وارد شود، هریک از اعضاء باید اهداف بهداشتی ملی خود در مورد کنترل دخانیات را در نظر گرفته و اقداماتی را که برخی از آنها به شرح زیر است، تصویب کرده یا به اجرا بگذارد:

الف - اجرای سیاست‌های مالیاتی و در صورت اقتضاء سیاست‌های قیمت‌گذاری بر فرآورده‌های دخانی به منظور کمک به اهداف بهداشتی که هدف آن کاهش استعمال دخانیات است.

ب - ممنوع کردن یا در صورت اقتضاء، محدود کردن فروش و یا واردات فرآورده‌های دخانی توسط مسافران خارجی به صورت معاف از مالیات و عوارض.

۳- اعضاء باید در گزارش‌های ادواری خود که طبق ماده (۲۱) به کنفرانس اعضاء می‌دهند، نرخ اخذ مالیات از فرآورده‌های دخانی و میزان گرایشی را که به استعمال دخانیات وجود دارد، اعلام دارند.

ماده ۷- اقدامات غیر قیمت‌گذاری در جهت کاهش تقاضا برای دخانیات

اعضاء می‌پذیرند که اقدامات جامع غیر قیمت‌گذاری، ابزار مؤثر و مهمی برای کاهش استعمال دخانیات است. هریک از اعضاء باید برای اجرای تعهداتی که مطابق مواد (۸) تا (۱۲) این کنوانسیون دارد، اقدامات اداری و اجرایی و قانونی یا سایر اقدامات مؤثری را اتخاذ و اجراء کند و مستقیماً یا از طریق نهادهای بین‌المللی ذیصلاح به نحو مقتضی با اعضای دیگر همکاری کند. کنفرانس اعضاء رهنمودهای مناسبی را برای اجرای مفاد مواد مزبور پیشنهاد خواهد نمود.

ماده ۸- جلوگیری از قرار گرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات

۱- اعضاء می‌پذیرند که شواهد علمی، به وضوح روشن ساخته که قرار گرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات موجب مرگ، بیماری و ناتوانی می‌شود.

۲- هر عضو برای جلوگیری از قرار گرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات در اماکن در بسته، وسایل حمل و نقل عمومی، محل‌های کار در بسته و در صورت اقتضاء سایر اماکن عمومی دیگر، اقدامات اداری، اجرایی و قانونی یا سایر اقدامات مؤثری را در محدوده صلاحیت قضایی خود که در قوانین ملی آن تعیین شده، اتخاذ و اجرا خواهد کرد و اتخاذ و اجرای آنها را در دیگر سطوح صلاحیتی به طور فعال ترغیب خواهد نمود.

ماده ۹- تنظیم محتویات فرآورده‌های دخانی

کنفرانس اعضاء، ضمن مشورت با نهادهای بین‌المللی ذیصلاح، رهنمودهایی را برای آزمایش و اندازه‌گیری محتویات و مواد خروجی از فرآورده‌های دخانی و تنظیم آنها پیشنهاد خواهد داد. هر عضو باید در صورت تصویب مقامات ذیصلاح کشور خود، اقدامات اداری، اجرایی و قانونی و سایر اقدامات مؤثری را در مورد آزمایش و اندازه‌گیری و تنظیم مزبور اتخاذ و اجرا کند.

ماده ۱۰- مقررات مربوط به افشای اطلاعات درباره مواد دخانی

هر عضو باید در چارچوب قوانین ملی خود، اقدامات قانونی و اداری و اجرایی یا سایر اقدامات مؤثری را تصویب کرده و به اجراء بگذارد و از تولید کنندگان و واردکنندگان فرآورده‌های دخانی بخواهد اطلاعات مربوط به مواد تشکیل دهنده و دود حاصل از فرآورده‌های دخانی را در اختیار مقامات دولتی بگذارند. هر عضو باید اقدامات اداری و اجرایی یا سایر اقدامات مؤثری را برای افشای اطلاعات راجع به مواد تشکیل دهنده سمی فرآورده‌های دخانی و دودی که ممکن است حاصل نمایند، برای عموم مردم اتخاذ کند.

ماده ۱۱- بسته‌بندی و برچسب فرآورده‌های دخانی

۱- هر عضو باید ظرف سه سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای خود، مطابق قوانین ملی خویش اقدامات مؤثری را تصویب کرده و به اجراء بگذارد تا اطمینان حاصل

نماید:

الف - بسته‌بندی و برچسب فرآورده‌های دخانی، استفاده از فرآورده دخانی را با روش‌هایی که اغوا کننده، فریبنده و گمراه کننده باشد یا احتمالاً در مورد ویژگی‌ها، تأثیرات بهداشتی، خطرات یا دود آن تأثیر کاذبی به جا بگذارد، از جمله کاربرد هر اصطلاح یا عنوان یا علامت تجاری یا علامت مجازی یا هر نشانه دیگری که مستقیم یا غیرمستقیم این تأثیر کاذب را ایجاد کند که یک فرآورده خاص دخانی خطرات و مضرات کمتری از سایر فرآورده‌های دخانی دارد، ترغیب نمی‌کند. این عناوین و اصلاحات ممکن است شامل عبارتی مثل «ملایم»، «سبک»، «کم جرم» یا «فوق‌العاده ملایم» باشد.

ب - هر بسته و پاکت فرآورده‌های دخانی و برچسب خارجی این محصولات حاوی پیامی است که در مورد مضرات استعمال دخانیات هشدار می‌دهد و می‌تواند شامل پیام‌های مناسب دیگری باشد. این پیام‌ها و هشدارها باید:

- ۱- به تأیید مقامات ذیصلاح ملی برسد.
- ۲- در قسمت‌های مختلف درج شده باشد.
- ۳- بزرگ، واضح، خوانا و قابل رؤیت باشد.
- ۴- پنجاه درصد (۵۰ درصد) یا بیشتر از فضای بسته یا پاکت را اشغال کند، ولی فضایی که به آن اختصاص یافته، کمتر از سی درصد (۳۰ درصد) نخواهد بود.
- ۵- در صورت لزوم، به صورت عکس یا خط تصویری باشد.

۲- هر بسته یا پاکت فرآورده‌های دخانی و برچسب خارجی آن باید علاوه بر هشدارهایی که در جزء (ب) بند (۱) این ماده در مورد آن توضیح داده شد، حاوی اطلاعاتی درباره مواد تشکیل دهنده و دود آن فرآورده دخانی به گونه‌ای باشد که به تأیید مقامات مسؤول در آن کشور رسیده باشد.

۳- هر یک از اعضاء باید مقرر نماید هشدارهایی که در جزء (ب) بند (۱) و بند (۲) این ماده به آن اشاره شد و روی بسته‌ها و پاکت‌های فرآورده‌های دخانی و برچسب خارجی آنها درج می‌شود، به زبان یا زبان‌های اصلی آن عضو نوشته شود.

۴ - از نظر این کنوانسیون، اصطلاح «برچسب خارجی» در مورد فرآورده‌های دخانی در مورد همه برچسب‌ها و بسته‌های مورد استفاده در خرده فروشی آن فرآورده، اعمال می‌شود.

ماده ۱۲- آموزش، اطلاع‌رسانی و آگاه کردن مردم

هر عضو باید آگاهی مردم را در مورد موضوعات مربوط به کنترل دخانیات بالا برده و تقویت کند و برای این کار از همه ابزارهای اطلاع‌رسانی به نحو مقتضی بهره بگیرد. به منظور رسیدن

به این هدف، هر یک از اعضاء باید اقدامات قانونی و اداری و اجرایی و سایر اقدامات مؤثری را تصویب کند و به اجراء بگذارد تا موارد زیر را ترغیب نماید:

الف - دسترسی گسترده به برنامه‌های جامع و مؤثر آموزشی و آگاه کردن مردم از خطرات بهداشتی از جمله خاصیت اعتیادآور استعمال دخانیات و قرارگرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات.

ب - آگاه کردن مردم از خطرات بهداشتی استعمال دخانیات و قرارگرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات و منافع ترک دخانیات و داشتن یک زندگی سالم و به دور از دخانیات، مطابق آنچه در بند (۲) ماده (۱۴) آمده است.

ج - دسترسی عموم افراد به طیف گسترده‌ای از اطلاعات در مورد صنعت دخانیات در مواردی که به اهداف این کنوانسیون مربوط است و در چارچوب قوانین ملی.

د - اتخاذ برنامه‌های مؤثر و مناسب در جهت آموزش، آگاهی و ایجاد حساسیت لازم در مورد کنترل دخانیات که مخاطبان آن افرادی مثل کارمندان بخش بهداشت، بخش اطلاع‌رسانی، بخش خدمات اجتماعی، وسایل ارتباط جمعی و مدیران و آموزشگران و تصمیم گیرندگان و بقیه افراد مربوط است.

ه - آگاه کردن و شرکت دادن سازمان‌های غیردولتی و نهادهای خصوصی و عمومی غیر وابسته به صنعت دخانیات در پیشبرد و اجرای برنامه‌ها و راهبردهای بین بخشی مربوط به کنترل دخانیات.

و - آگاه کردن عموم مردم و فراهم ساختن امکان دسترسی آنها به اطلاعات مربوط به اثرات زیانبار جسمانی و اقتصادی و زیست محیطی تولید و استعمال دخانیات.

ماده ۱۳- تبلیغ، ترویج و پشتیبانی مالی از دخانیات

۱- اعضاء می‌پذیرند که ممنوعیت همه جانبه تبلیغ، ترویج و پشتیبانی مالی از دخانیات، استعمال دخانیات را کاهش خواهد داد.

۲- هر عضو باید طبق قانون اساسی یا اصول قانونی خود تعهد کند که هرگونه تبلیغ، ترویج و پشتیبانی مالی دخانیات را ممنوع اعلام کند. این ممنوعیت با در نظر گرفتن محیط قانونی و ابزارهای فنی که در دسترس آن عضو قرار دارد، شامل ممنوعیت کامل تبلیغ، ترویج و پشتیبانی مالی برون مرزی از دخانیات است که از قلمرو آن سرچشمه می‌گیرد. در همین زمینه، هر عضو باید ظرف مدت پنج سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون برای آن، انجام اقدامات قانونی و اداری و اجرایی و سایر اقدامات مؤثر را تقبل کند و متعاقباً طبق ماده (۲۱) مراتب را گزارش نماید.

۳- عضوی که به دلیل قانون اساسی یا اصول قانونی خود نمی‌تواند ممنوعیت کامل را تقبل کند باید برای هرگونه تبلیغ و ترویج و پشتیبانی مالی از دخانیات محدودیت‌هایی را در نظر بگیرد. این امر، با رعایت محیط قانونی و ابزارهای فنی که در دسترس آن عضو قرار دارد، شامل محدودیت یا ممنوعیت تبلیغ، ترویج و پشتیبانی مالی از دخانیات است که از قلمرو آن سرچشمه می‌گیرد و در خارج از مرزهای آن کشور پخش می‌شود. در این زمینه هر عضو باید اقدامات اداری و اجرایی و قانونی و یا سایر اقدامات مؤثر را تقبل کند و متعاقباً طبق ماده (۲۱) مراتب را گزارش نماید.

۴- هر یک از اعضاء طبق قانون اساسی یا اصول قانونی خود حداقل اقدامات زیر را باید انجام دهد:

الف - ممنوعیت هرگونه تبلیغ، ترویج و پشتیبانی مالی از دخانیات که استفاده هریک از فرآورده‌های دخانی را با روش‌هایی که فریبنده یا اغوا کننده یا گمراه کننده باشد یا احتمالاً در مورد ویژگی‌ها، تأثیرات بهداشتی، خطرات یا دود آن تأثیر کاذبی به جا بگذارد، ترغیب می‌کند.

ب - الزام به این که هرگونه تبلیغ و در صورت اقتضاء ترویج یا پشتیبانی مالی از دخانیات یا پیام‌های بهداشتی یا پیام‌های هشداردهنده دیگر همراه باشد.

ج - ایجاد محدودیت برای استفاده از محرک‌های مستقیم یا غیرمستقیمی که خرید فرآورده‌های دخانی تشویق می‌کند.

د - الزام به افشای هزینه‌هایی که صنعت دخانیات صرف تبلیغات، ترویج یا پشتیبانی مالی که هنوز ممنوع نشده است، می‌کند، نزد مقامات دولتی ذیربط، در صورتی که ممنوعیت به صورت کامل وجود نداشته باشد. مقامات مزبور می‌توانند با رعایت قانون ملی خود، ارقام موجود را در دسترس عموم و طبق ماده (۲۱) در دسترس کنفرانس اعضاء قرار دهند.

ه - تقبل ممنوعیت کامل یا در مورد عضوی که در موقعیتی نیست که ممنوعیت کامل را به موجب قانون اساسی یا اصول قانونی خود تقبل کند، ایجاد محدودیت برای تبلیغ، ترویج و پشتیبانی مالی از دخانیات در رادیو و تلویزیون و رسانه‌های چاپی و در صورت اقتضاء سایر رسانه‌ها مثل اینترنت، ظرف مدت پنج سال.

و - ایجاد ممنوعیت یا در مورد عضوی که در موقعیتی نیست که ممنوعیت را به موجب قانون اساسی یا اصول قانونی خود ایجاد کند، ایجاد محدودیت برای پشتیبانی مالی دخانیات از پیشامدها، فعالیت‌های بین‌المللی و یا مشارکت در آنها.

۵- اعضاء ترغیب می‌شوند که اقداماتی را فراتر از آنچه در بند «۴» آمده است، به اجراء

بگذارند.

۶- اعضاء باید در توسعه فناوری و سایر ابزارهای لازم برای تسهیل محو تبلیغات برون مرزی دخانیات همکاری کنند.

۷- اعضایی که دارای ممنوعیت در مورد انواع خاصی از تبلیغ، ترویج و پشتیبانی مالی از دخانیات هستند، دارای حق حاکمیتی برای ممنوع کردن ورود تبلیغات، ترویج و پشتیبانی مالی انواع مزبور به قلمرو خود و وضع نمودن مجازات هایی برابر با مجازات های قابل اعمال در مورد تبلیغات، ترویج و پشتیبانی مالی داخلی که از قلمرو آنها سرچشمه می گیرد طبق قوانین خود هستند. این بند هیچ گونه مجازات خاصی را تجویز یا تأیید نمی کند.

۸- اعضاء باید جزئیات پروتکلی را بررسی کنند که اقداماتی را تدوین می کند که مستلزم همکاری بین المللی درباره ممنوعیت همه جانبه عبور مرزی تبلیغ، ترویج و پشتیبانی مالی است.

ماده ۱۴- اقدامات کاهش تقاضا در مورد وابستگی و ترک دخانیات

۱- هر عضو باید با توجه به اولویت ها و شرایط ملی خود، دستورالعملهای یکپارچه، جامع و مناسبی را بر مبنای مستندات علمی و بهترین رویه ها، تنظیم و منتشر نماید و اقدامات مؤثری را برای ترغیب ترک استعمال دخانیات و درمان کافی برای وابستگی به دخانیات اتخاذ نماید.

۲- برای رسیدن به این هدف، هریک از اعضاء باید تلاش کنند:

الف - به منظور تشویق افراد به ترک استعمال دخانیات در اماکنی مثل محیطهای آموزشی و مراکز بهزیستی و محل های کار و اماکن ورزشی، برنامه های مؤثری را طراحی نموده و به اجراء بگذارد.

ب - با مشارکت کارمندان بخش بهداشت، بخش تأمین اجتماعی و بخش اجتماعی، تشخیص و مداوای وابستگی افراد به دخانیات و خدمات مشاوره در مورد ترک استعمال دخانیات را به نحو مقتضی در راهبردها، طرح ها و برنامه های آموزشی و بهداشتی خود بگنجانند.

ج - در مراکز درمانی و توانبخشی، برنامه هایی را برای تشخیص، مشاوره، جلوگیری و درمان وابستگی به دخانیات در پیش گیرد.

د - برای تسهیل دسترسی افراد به امکانات درمان وابستگی به دخانیات از جمله فرآورده های دارویی، به موجب ماده (۲۲) با دیگر اعضاء همکاری کند.

بخش چهارم: اقدامات مربوط به کاهش عرضه دخانیات

ماده ۱۵- تجارت غیرقانونی فرآورده‌های دخانی

۱- اعضاء می‌پذیرند که محو تمامی اشکال تجارت غیرقانونی فرآورده‌های دخانی از جمله قاچاق، تولید غیرقانونی و عرضه نمونه‌های قلبی آنها و پیشرفت و اجرای قوانین ملی مربوط، علاوه بر موافقتنامه‌های زیر منطقه‌ای، منطقه‌ای و جهانی، بخش ضروری برنامه‌های مربوط به کنترل دخانیات به شمار می‌رود.

۲- هر عضو باید اقدامات قانونی و اداری و اجرایی یا سایر اقدامات مؤثری را تصویب و اجراء کند تا اطمینان حاصل نماید همه بسته‌ها و پاکت‌های فرآورده‌های دخانی و روکش خارجی آنها دارای نشان‌هایی است که برای کمک به اعضاء برای تعیین منشأ فرآورده‌های دخانی است و طبق قوانین ملی خود و موافقتنامه‌های دو جانبه و چند جانبه مربوط در تعیین نقطه تغییر مسیر و کنترل، مستندسازی و نظارت بر مسیر حرکت فرآورده‌های دخانی و وضعیت حقوقی آنها به اعضاء کمک نماید. به علاوه هر عضو باید:

الف - مقرر کند که روی هر بسته و پاکت فرآورده‌های دخانی که به صورت خرده‌فروشی و عمده‌فروشی در بازار داخلی آن به فروش می‌رسد، عبارت « فقط برای فروش در (این قسمت باید نام کشور یا واحد فدرالی یا منطقه‌ای یا مادون ملی درج شود)»، یا علامت چشمگیر دیگری درج شود که مقصد نهایی آنها را معلوم سازد یا به مقامات در تعیین اینکه آیا این محصول به طور قانونی برای فروش در بازار داخلی عرضه شده است، کمک نماید.

ب - در صورت اقتضاء تدوین نظامی را برای ردیابی و ردگیری عملی مورد بررسی قرار دهد که بر نحوه توزیع آنها نظارت داشته باشد و به مقامات در مورد رسیدگی به تجارت غیرقانونی مساعدت نماید.

۳- هر عضو باید مقرر کند که اطلاعات یا علامات روی بسته‌بندی این محصولات که در بند (۲) این ماده به آن اشاره شد، کاملاً خوانا باشد و یا به زبان یا زبان های اصلی آن کشور درج شود.

۴- به منظور محو تجارت غیرقانونی فرآورده‌های دخانی هریک از اعضا باید:

الف - درباره تجارت برون مرزی فرآورده‌های دخانی از جمله تجارت غیرقانونی آنها تحقیق کرده و اطلاعاتی گرد آورد و در صورت اقتضاء مطابق قوانین ملی خود و موافقتنامه‌های دوجانبه یا چندجانبه مربوط حاکم این اطلاعات را در اختیار مقامات گمرکی، مالیاتی و دیگر مقامات بگذارد.

ب - برای مبارزه با تجارت غیرقانونی فرآورده‌های دخانی از جمله سیگارهای تقلبی و قاچاق، قوانینی را وضع کرده یا قوانین خود را با در نظر گرفتن اصلاحات و مجازات های مقتضی تقویت نماید.

ج - اقدامات مناسبی را اتخاذ نماید تا اطمینان حاصل کند که همه تجهیزات تولیدی، سیگارهای تقلبی و قاچاق و سایر فرآورده‌های دخانی صادره شده در صورت امکان با استفاده از روش‌هایی که به محیط زیست آسیبی وارد نمی‌کند، نابود یا طبق قوانین داخلی از حیز انتفاع ساقط می‌شود.

د - اقداماتی را اتخاذ کرده و به اجراء بگذارد که انبار کردن و توزیع فرآورده‌های دخانی را که در قلمرو صلاحیت قضایی آن، مالیات ها و حقوق گمرکی و سود بازرگانی آنها به حالت تعلیق درآمده یا در حال تعلیق است، تحت نظارت قرار داده و کنترل نماید.

ه - اقداماتی را اتخاذ کند که امکان مصادره عواید حاصل از تجارت غیرقانونی فرآورده‌های دخانی فراهم گردد.

۵- اطلاعاتی که به موجب جزءهای (الف) تا (ه) بند (۴) این ماده به دست آمده باید در صورت اقتضاء توسط اعضا به صورت کلی در گزارش‌های ادواری آنها به کنفرانس اعضا طبق ماده (۲۱) ارائه شود.

۶- اعضا باید در صورت اقتضاء طبق قوانین ملی خود به منظور محو تجارت

غیرقانونی فرآورده‌های دخانی همکاری بین نهادهای ملی و نیز سازمان‌های بین‌دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی ذیربط در امر تحقیق، تعقیب و جریان دادرسی را ترغیب نمایند. برای مبارزه با تجارت غیرقانونی فرآورده‌های دخانی بر همکاری در سطح منطقه‌ای و زیرمنطقه‌ای تأکید ویژه‌ای می‌شود.

۷- هر عضو باید تلاش کند اقدامات دیگری را از جمله تجویز کنترل و نظارت بر تولید و توزیع فرآورده‌های دخانی به منظور جلوگیری از تجارت غیرقانونی آنها در صورت اقتضاء نیز در این باره تصویب کرده و به اجراء بگذارند.

ماده ۱۶- فروش به افراد صغیر و توسط آنها

۱- هر عضو در سطح دولتی مناسب، اقدامات اداری و اجرایی و قانونی و سایر اقدامات مؤثری را تصویب و اجرا کند تا از فروش فرآورده‌های دخانی به افراد زیر سن تعیین شده توسط قانون داخلی یا قانون ملی یا هجده سال جلوگیری گردد. این اقدامات می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

الف- از تمامی فروشندگان فرآورده‌های دخانی بخواهد که تابلوی برجسته و واضحی در محل کار خود نصب کنند که روی آن به صراحت ممنوعیت فروش دخانیات به افراد صغیر درج شده باشد و در مواردی که تردیدی وجود دارد، از هر خریدار دخانیات بخواهند اسنادی ارائه دهد که نشان‌دهنده رسیدن به سن قانونی او باشد.

ب- فروش فرآورده‌های دخانی را به صورتی که مستقیماً در دسترس باشد (مثلاً داخل قفسه‌های فروشگاه)، ممنوع سازد.

ج- تولید و فروش شیرینی و شکلات و اسباب‌بازی و هرنوع کالای دیگری را به شکل فرآورده‌های دخانی که برای افراد صغیر جاذبه دارد، ممنوع نماید.

د- اطمینان حاصل کند که دستگاه‌های فروش سیگار که در قلمرو قضایی آن قرار دارند، در دسترس افراد صغیر نباشد و آنها را به خرید فرآورده‌های دخانی تشویق نکند.

۲- هر عضو باید توزیع فرآورده‌های دخانی را بگان را در بین عموم و مخصوصاً در بین افراد صغیر ممنوع یا ممنوعیت آن را ترغیب نماید.

۳- هر عضو باید تلاش کند فروش سیگار را به صورت دانه‌ای یا در بسته‌های کوچک که افراد صغیر برای خرید آن استطاعت مالی دارند، ممنوع سازد.

۴- اعضاء می‌پذیرند که به منظور افزایش کارایی خود، انجام اقداماتی برای

ممنوعیت فروش فرآورده‌های دخانی به افراد صغیر باید در صورت اقتضاء همراه با دیگر مفاد مندرج در این کنوانسیون، صورت گیرد.

۵- هر عضو هنگام امضاء و تنفیذ، پذیرش و تصویب این کنوانسیون یا در هر زمانی پس از آن، می‌تواند به وسیله اعلامیه کتبی الزام‌آور، تعهد خود را در مورد ممنوعیت عرضه دستگاه‌های فروش سیگار در قلمرو قضایی خود یا در صورت اقتضاء ممنوع بودن کلی این دستگاه‌ها را نشان دهد. اعلامیه صادره به موجب این ماده توسط امین اسناد در بین تمام اعضای کنوانسیون توزیع خواهد شد.

۶- هر عضو باید اقدامات اداری و اجرایی و قانونی و سایر اقدامات مؤثری از جمله مجازات فروشندگان و توزیع‌کنندگان را اتخاذ کرده و به اجراء بگذارد تا از رعایت تعهدات مندرج در بندهای (۱) تا (۵) این ماده اطمینان حاصل نماید.

۷- هر عضو باید اقدامات اداری و اجرایی و قانونی و سایر اقدامات مؤثر را اتخاذ و به اجراء بگذارد تا از فروش فرآورده‌های دخانی توسط افراد زیر سن مندرج در قانون داخلی یا قانون ملی یا (۱۸) سال جلوگیری شود.

ماده ۱۷- تأمین حمایت مالی از فعالیت‌های جایگزین کارآمد از نظر اقتصادی

اعضاء باید از طریق همکاری با یکدیگر و با سازمان‌های بین دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی، در صورت اقتضاء گزینه‌های کارآمد از نظر اقتصادی برای کارگران و پرورش‌دهنده گیاه تنباکو و حسب مورد خرده‌فروشان را ترغیب کند.

بخش پنجم: حفظ محیط زیست

ماده ۱۸- حفظ محیط زیست و سلامتی افراد

اعضاء می‌پذیرند که به منظور اجرای تعهداتی که به موجب این کنوانسیون دارند، بهحفظ محیط زیست و سلامتی افراد در رابطه با محیط زیست در خصوص کشت تنباکو و تولید دخانیات در قلمرو دولت متبوع خود توجه مقتضی معمول دارند.

بخش ششم: موضوعات مربوط به مسؤولیت

ماده ۱۹- مسؤولیت

- ۱- از نظر کنترل دخانیات، اعضاء باید اتخاذ اقدام قانونی یا در صورت لزوم بهبود قوانین موجود خود را به منظور رسیدگی به مسؤولیت‌های مدنی و کیفری از جمله پرداخت غرامت (در صورت اقتضاء) مورد بررسی قرار دهند.
- ۲- اعضاء باید طبق ماده (۲۱) از طریق کنفرانس اعضاء در مورد مبادله اطلاعات از جمله موارد زیر با هم همکاری کنند:
 - الف - اطلاعات درباره اثرات بهداشتی استعمال فرآورده‌های دخانی و قرار گرفتن افراد در معرض دود حاصل از دخانیات، طبق جزء (الف) بند (۳) ماده (۲۰).
 - ب - اطلاعات مربوط به قوانین و مقررات جاری و نیز رویه‌های قضایی مربوط.
 - ۳- اعضاء باید در محدوده سیاست‌ها، رویه‌های حقوقی و قوانین ملی خود و مطابق ترتیبات معاهدات موجود حاکم، در مورد جریان رسیدگی‌های حقوقی مربوط به مسؤولیت‌های مدنی و کیفری منطبق با این کنوانسیون به نحو مقتضی و با توافق متقابل به یکدیگر یاری رسانند.
 - ۴- این کنوانسیون به هیچوجه حق دسترسی اعضاء به داده‌های یکدیگر (در صورتی که چنین حقی وجود داشته باشد) را تحت تأثیر قرار نمی‌دهد یا محدود نمی‌کند.
 - ۵- کنفرانس اعضاء می‌تواند در صورت امکان و در اولین مرحله، با در نظر گرفتن فعالیت‌هایی که در مجامع بین‌المللی ذیربط صورت گرفته است، موضوعاتی را که به مسؤولیت مربوط می‌شود از جمله رویکردهای بین‌المللی متناسب با این موضوعات و در صورت تقاضا، روش‌های مناسب برای حمایت از اعضاء در فعالیت‌های قانونگذاری و فعالیت‌های دیگر طبق این ماده را مورد رسیدگی قرار دهد.

بخش هفتم: همکاری فنی و علمی و تبادل اطلاعات

بخش هفتم - همکاری فنی و علمی و تبادل اطلاعات

ماده ۲۰ - تحقیقات، نظارت و تبادل اطلاعات

۱- اعضاء متعهد می‌شوند که در زمینه کنترل دخانیات، تحقیقات ملی را توسعه داده و ترغیب کنند و در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی برنامه‌های تحقیقاتی را هماهنگ کنند. به منظور رسیدن به این هدف هر عضو باید:

الف - مستقیماً یا از طریق سازمان‌های بین‌دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی و دیگر نهادهای صلاحیت‌دار برنامه‌های تحقیقاتی و ارزیابی علمی خود را آغاز و با دیگر اعضاء همکاری کند و در این راستا تحقیقاتی را که هدف آنها توضیح عوامل و تبعات مصرف دخانیات و قرار گرفتن افراد در معرض دود دخانیات است و نیز تحقیقاتی را که به منظور شناسایی محصولات جایگزین صورت می‌گیرد، ترغیب و تشویق کند.

ب - با مساعدت سازمان‌های بین‌دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی و دیگر نهادهای صلاحیت‌دار آموزش و پشتیبانی کلیه افرادی را که در فعالیت‌های کنترل دخانیات از جمله فعالیت‌های تحقیقاتی و اجرایی اشتغال دارند، پشتیبانی کند.

۲- اعضاء باید در صورت اقتضاء برنامه‌هایی را برای نظارت ملی و منطقه‌ای و جهانی در مورد دامنه، الگوها، عوامل و تبعات استعمال دخانیات و قرار گرفتن افراد در معرض دود دخانیات تدوین کنند. برای رسیدن به این هدف، اعضاء باید

برنامه‌های نظارت بر دخانیات را با برنامه‌های نظارت ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی در زمینه بهداشت عمومی تلفیق کنند تا اطلاعات این دو بخش بتواند با هم مقایسه شود و به نحو مقتضی در سطح ملی و منطقه‌ای مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد.

۳- اعضاء اهمیت مساعدت‌های فنی و مالی از سازمان‌های بین دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی را تصدیق می‌کنند. هریک از اعضاء باید تلاش کند تا:

الف - نظام مترقی ملی برای نظارت بر واگیرشناسی استعمال دخانیات و شاخص‌های بهداشتی و اجتماعی و اقتصادی مربوط را ایجاد کند.

ب - با سازمان‌های بین دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی صلاحیت‌دار از جمله نهادهای دولتی و غیردولتی در زمینه نظارت بر دخانیات و تبادل اطلاعات مربوط به شاخص‌های مذکور در جزء (الف) بند (۳) این ماده همکاری نماید.

ج - با سازمان بهداشت جهانی در زمینه تدوین تشریفات و رهنمودهایی برای تعریف گردآوری، تجزیه و تحلیل و انتشار داده‌های مربوط به نظارت بر دخانیات همکاری کند.

۴- اعضاء باید با رعایت قوانین ملی خود مبادله اطلاعات علنی موجود حقوقی، فنی، علمی، تجاری و اجتماعی - اقتصادی و نیز اطلاعات مربوط به رویه‌های صنعت دخانیات و کشت تنباکو که مربوط به این کنوانسیون است را ترغیب و تسهیل کنند و در این راستا باید نیازهای خاص کشورهای عضو در حال توسعه و کشورهای عضو دارای اقتصاد در حال گذار را در نظر بگیرند. هر عضو باید تلاش کند که:

الف- داده‌های روزآمدی را در زمینه قوانین و مقررات مربوط به کنترل دخانیات و در صورت اقتضاء اطلاعاتی درباره اجرای آنها و رویه‌های قضایی مربوط به آنها را به تدریج ایجاد و اداره کند و در زمینه توسعه برنامه‌های منطقه‌ای و جهانی مربوط به کنترل دخانیات همکاری نماید.

ب- مطابق جزء (الف) بند (۳) این ماده، داده‌های روزآمدی را در زمینه برنامه‌های ملی نظارت، به تدریج ایجاد و اداره کند.

ج- با سازمان‌های بین‌المللی ذیربط برای ایجاد تدریجی و اداره نظامی به‌منظور جمع‌آوری و انتشار منظم اطلاعات درباره تولید و ساخت دخانیات و فعالیت‌های صنعت دخانیات که بر این کنوانسیون یا بر فعالیت‌های ملی کنترل دخانیات تأثیرگذار است، همکاری کند.

۵- اعضاء باید با سازمان‌های بین دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی و مؤسسات

توسعه‌ای و مالی که در آنها عضویت دارند، به منظور ترغیب و تشویق تهیه منابع مالی برای دبیرخانه برای کمک به کشورهای در حال توسعه و کشورهای دارای اقتصاد در حال گذار که در این کنوانسیون عضویت دارند در انجام تعهدات آنها در مورد تحقیق، نظارت و مبادله اطلاعات همکاری کنند.

ماده ۲۱- ارائه گزارش و مبادله اطلاعات

۱- هر عضو باید گزارش‌های ادواری در مورد اجرای این کنوانسیون را از طریق دبیرخانه به کنفرانس اعضا ارائه نماید. این گزارش‌ها باید شامل موارد زیر باشد:

الف - اطلاعاتی درباره اقدامات اداری، اجرایی و قانونی یا سایر اقداماتی که به منظور اجرای مفاد این کنوانسیون صورت گرفته است.

ب - در صورت اقتضاء اطلاعاتی درباره هر محدودیت یا مانعی که در اجرای مفاد کنوانسیون با آن مواجه شده و اقداماتی که به منظور عبور از این موانع انجام داده است.

ج - در صورت اقتضاء اطلاعاتی درباره کمک‌های مالی و فنی که برای فعالیت‌های کنترل دخانیات تأمین یا دریافت کرده است.

د - اطلاعاتی درباره نظارت و تحقیقات مشخص شده در ماده (۲۰)

ه - اطلاعات مشخص شده در بند (۳) ماده (۶)، بند (۲) ماده (۱۳)، جزء (د) بند (۴) ماده (۱۳)، بند (۵) ماده (۱۵) و بند (۲) ماده (۱۹).

۲- شکل و تعداد گزارش‌های مزبور توسط کلیه اعضا را کنفرانس اعضا تعیین خواهد کرد. هر یک از اعضا باید ظرف دو سال از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون در مورد آن، اولین گزارش خود را تهیه کند.

۳- کنفرانس اعضا به موجب مواد (۲۲) و (۲۶) ترتیباتی را برای کمک به کشورهای عضو در حال توسعه و کشورهای عضوی که اقتصاد در حال گذار دارند، بنا به درخواست آنها برای انجام تعهدات خود به موجب این ماده بررسی خواهد کرد.

۴- ارائه گزارش و مبادله اطلاعات به موجب این کنوانسیون با رعایت قوانین ملی هر کشوری در مورد رازداری و محرمانه بودن صورت خواهد گرفت. اعضا به گونه‌ای که به‌طور متقابل توافق می‌کنند، از اطلاعات محرمانه‌ای که مبادله شده است، حفاظت خواهند کرد.

ماده ۲۲ - همکاری در زمینه‌های علمی، فنی و حقوقی و تهیه گزارش‌های کارشناسی

۱- اعضا مستقیماً یا از طریق نهادهای بین‌المللی ذیصلاح در زمینه افزایش توانایی‌های خود در اجرای تعهدات ناشی از این کنوانسیون، با در نظر گرفتن

نیازهای کشورهای عضو در حال توسعه و کشورهای عضو که اقتصاد در حال گذار دارند، همکاری خواهند کرد. این همکاری به گونه‌ای که به طور متقابل توافق می‌شود، انتقال فناوری و گزارش‌های کارشناسی علمی، فنی و حقوقی را به منظور ایجاد و تقویت طرح‌ها، برنامه‌ها و راهکارهای کنترل دخانیات با هدف‌هایی از جمله موارد زیر ترغیب خواهند کرد:

الف - تسهیل توسعه، فراگیری و انتقال فناوری، دانش، مهارت‌ها، توانایی‌ها و تخصص‌های مربوط به کنترل دخانیات.

ب - تهیه گزارش‌های کارشناسی، علمی، فنی و حقوقی و گزارش‌های کارشناسی دیگر به منظور ایجاد و تقویت طرح‌ها، برنامه‌ها و راهبردهای ملی کنترل دخانیات که هدف از آنها اجرای کنوانسیون از جمله از راه‌های زیر است:

۱- در صورت تقاضا، ارائه کمک برای ایجاد مبنای قانونی محکم و تدوین برنامه‌های فنی از جمله برای جلوگیری از شروع به استعمال و ترغیب ترک دخانیات و حفاظت از قرار گرفتن در معرض دود حاصل از دخانیات.

۲- در صورت اقتضاء مساعدت به کارگران بخش دخانیات در بدست آوردن اسباب امرار معاش جایگزین عملی مناسب از نظر اقتصادی و قانونی به روشی که از نظر اقتصادی عملی باشد.

۳- در صورت اقتضاء مساعدت به پرورش‌دهندگان گیاه تنباکو در تغییر تولید کشاورزی به سوی محصولات جایگزین به روشی که از نظر اقتصادی عملی باشد.

ج - حمایت از برنامه‌های آموزشی یا ایجاد حساسیت برای کارکنان مربوط طبق ماده (۱۲).

د - در صورت اقتضاء تهیه وسایل، ابزارها و تجهیزات لازم و پشتیبانی تدارکاتی برای برنامه‌ها، طرح‌ها و راهبردهای کنترل دخانیات.

ه - تعیین روش‌های کنترل دخانیات از جمله درمان جامع اعتیاد به نیکوتین.

و - در صورت اقتضاء حمایت از تحقیقات به منظور افزایش قدرت مالی برای درمان جامع اعتیاد به نیکوتین.

۲- کنفرانس اعضا باید از طریق منابع مالی که طبق ماده (۲۶) تأمین شده است، انتقال فناوری و نظرات کارشناسی اطلاعات علمی، فنی و حقوقی را ترغیب و تسهیل نماید.

بخش هشتم: ترتیبات سازمانی و منابع مالی

ماده ۲۳- کنفرانس اعضاء

۱- بدینوسیله « کنفرانس اعضاء » تأسیس می‌شود. نخستین جلسه فراهمایی حداکثر ظرف مدت یک سال پس از لازم‌الاجراء شدن این کنوانسیون، توسط سازمان بهداشت جهانی تشکیل خواهد شد. فراهمایی در اولین جلسه خود محل برگزاری جلسات و فواصل زمانی اجلاس‌های عادی بعدی را تعیین خواهد کرد.

۲- جلسات فوق‌العاده کنفرانس اعضا در زمان‌های دیگری که ممکن است به وسیله فراهمایی ضروری تشخیص داده شود یا به تقاضای کتبی هر عضوی مشروط به اینکه ظرف شش ماه از زمانی که این تقاضا به وسیله دبیرخانه کنوانسیون به اعضاء ابلاغ شده است، حداقل یک سوم اعضاء از تشکیل جلسه حمایت کنند، برگزار خواهد شد.

۳- کنفرانس اعضا باید در اولین جلسه، آیین کار خود را به اتفاق آراء تصویب کند.

۴- کنفرانس اعضا به اتفاق آراء مقررات مالی خود و نیز مقررات ناظر بر تأمین بودجه نهادهای فرعی را که ممکن است تأسیس کند و همچنین مقررات مالی ناظر بر عملکرد دبیرخانه را تصویب خواهد کرد. فراهمایی در هر جلسه عادی، بودجه دوره مالی، جلسه عادی بعدی را تصویب خواهد کرد.

۵- کنفرانس اعضا به طور مرتب اجرای کنوانسیون را مورد بررسی قرار خواهد داد و برای ترغیب اجرای مؤثر آن تصمیمات لازم را اتخاذ خواهد کرد و می‌تواند طبق

مواد (۲۸)، (۲۹) و (۳۳) برای این کنوانسیون، پروتکل‌ها، الحاقیه‌ها و اصلاحیه‌هایی را تصویب کند. به همین منظور باید:

الف - به موجب مواد (۲۰) و (۲۱) مبادله اطلاعات را ترغیب و تسهیل کند.
ب - تدوین و اصلاح ادواری روش‌های قیاسی در امر تحقیق و گردآوری داده‌های مربوط به اجرای این کنوانسیون «علاوه بر آنچه در ماده (۲۰) پیش‌بینی شده است» را ترغیب و هدایت کند.

ج - از تدوین، اجرا و ارزیابی طرح‌ها، برنامه‌ها و راهبردها و نیز سیاستگذاری‌ها، قوانین و سایر اقدامات به نحو مقتضی حمایت کند.

د - گزارش‌هایی را که اعضاء طبق ماده (۲۱) ارائه داده‌اند بررسی کرده و در مورد نحوه اجرای این کنوانسیون، به طور مرتب گزارش بدهد.

هـ - طبق ماده (۲۶) تجهیز منابع مالی برای اجرای این کنوانسیون را ترغیب و تسهیل کند.

و - نهادهای فرعی را که برای رسیدن به اهداف این کنوانسیون لازم هستند، تشکیل دهد.

ز - در صورت اقتضاء به عنوان ابزاری برای تقویت اجرای کنوانسیون، خواستار خدمات، همکاری و ارائه اطلاعات تهیه شده به وسیله سازمان‌های مربوط و صلاحیت‌دار سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی و سازمان‌ها و نهادهای غیردولتی دیگر شود.

ح - در صورت اقتضاء در پرتو تجربیاتی که در اجرای این کنوانسیون کسب کرده، برای نیل به اهداف کنوانسیون اتخاذ اقدامات دیگری را بررسی نماید.

۴- کنفرانس اعضا معیارهای مشارکت ناظران در جلسات خود را تعیین خواهد کرد.

ماده ۲۴- دبیرخانه

۱- کنفرانس اعضا، دبیرخانه دائمی را تأسیس خواهد کرد و مقدمات شروع به کار آن را فراهم خواهد ساخت. کنفرانس اعضا باید بکوشد در اولین نشست خود این امر را انجام دهد.

۲- تازمانی که دبیرخانه دائمی تعیین و تشکیل نشده است، وظایف دبیرخانه‌ای به موجب این کنوانسیون، توسط سازمان بهداشت جهانی انجام خواهد شد.

۳- وظایف دبیرخانه به شرح زیر است:

الف - فراهم ساختن مقدمات نشست‌های کنفرانس اعضا و نهادهای فرعی آن و ارائه خدماتی که مورد نیاز آنهاست.

ب - ارائه گزارش‌های دریافتی به موجب کنوانسیون.

ج - در صورت درخواست ارائه کمک به اعضا به ویژه کشورهای عضو در حال توسعه و کشورهای عضو که اقتصاد در حال گذار دارند، در مورد تهیه و ارائه اطلاعات مورد نیاز طبق مفاد این کنوانسیون.

د - تهیه گزارش‌هایی در مورد فعالیت‌های خود به موجب این کنوانسیون تحت نظر کنفرانس اعضا و ارائه این گزارش‌ها به کنفرانس اعضا.

ه - حصول اطمینان از هماهنگی لازم با سازمان‌های بین دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی ذیصلاح و دیگر نهادها تحت نظر کنفرانس اعضا.

و - انعقاد ترتیبات قراردادی یا اداری که ممکن است برای انجام دادن وظایف خود لازم باشد، تحت نظر کنفرانس اعضا.

ز - انجام سایر وظایف دبیرخانه‌ای مشخص شده به وسیله کنوانسیون و هریک از پروتکل‌های آن و سایر وظایفی که ممکن است کنفرانس اعضا تعیین کند.

ماده ۲۵- روابط بین کنفرانس اعضا و سازمان‌های بین دولتی

کنفرانس اعضا می‌تواند برای تأمین همکاری‌های فنی و مالی برای نیل به اهداف این کنوانسیون، از سازمان‌های بین دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی ذیصلاح از جمله مؤسسات مالی و توسعه‌ای تقاضای همکاری کند.

ماده ۲۶- منابع مالی

۱- اعضاء نقش مهمی را که منابع مالی در رسیدن به اهداف این کنوانسیون ایفاء می‌کند، تصدیق می‌نمایند.

۲- هریک از اعضاء باید مطابق طرح‌ها، برنامه‌ها و اولویت‌های ملی خود برای فعالیت‌های ملی در نظر گرفته شده برای رسیدن به اهداف این کنوانسیون، منابع مالی را تأمین کند.

۳- اعضاء در صورت اقتضاء باید استفاده از مجاری دو جانبه، منطقه‌ای، زیر منطقه‌ای و مجاری چندجانبه دیگر را برای تأمین اعتبار کشورهای دارای اقتصاد در حال گذار که عضو این کنوانسیون هستند، ترغیب نمایند. به همین منظور لازم است گزینه‌هایی که از نظر اقتصادی عملی هستند از جمله متنوع‌سازی محصول برای تولید تنباکو در نظر گرفته شود و در متن

راهبردهای ملی برای توسعه پایدار مورد حمایت قرار گیرد.

۴- اعضای که در سازمان‌های بین‌دولتی منطقه‌ای و بین‌المللی مربوط و مؤسسات مالی و توسعه‌ای حضور دارند، باید این سازمان‌ها و مؤسسات را ترغیب کنند که به کشورهای عضو در حال توسعه و کشورهای عضو که اقتصاد در حال گذار دارند، در انجام تعهدات آنها به موجب این کنوانسیون، بدون محدود شدن حقوق مشارکت در این سازمان‌ها، کمک نمایند.

۵- اعضاء موافقت می‌کنند که:

الف - برای مساعدت به اعضاء در انجام تعهدات خود به موجب این کنوانسیون، همه منابع بالقوه و موجود مربوط از جمله منابع مالی و فنی یا غیره، اعم از منابع عمومی و خصوصی که برای فعالیتهای مربوط به کنترل دخانیات در دسترس است، باید برای همه اعضاء و مخصوصاً کشورهای در حال توسعه و کشورهایی که اقتصاد در حال گذار دارند، تجهیز گردیده و مورد استفاده قرار گیرد.

ب - دبیرخانه باید منابع تأمین اعتبار موجود را به اطلاع کشورهای عضو در حال توسعه و کشورهای عضو دارای اقتصاد در حال گذار برساند تا اجرای تعهدات آنها به موجب این کنوانسیون را تسهیل نماید.

ج- کنفرانس اعضا در اولین نشست خود منابع مالی موجود و بالقوه و سازوکار مساعدت را بر اساس تحقیقات انجام شده توسط دبیرخانه و سایر اطلاعات مربوط، مورد تجدید نظر قرار داده و در مورد کفایت آنها بررسی خواهد کرد.

د - کنفرانس اعضا نتایج این تجدیدنظر را در تعیین ضرورت ارتقای راهکارهای موجود یا ایجاد صندوق جهانی داوطلبانه یا دیگر راهکارهای مالی مقتضی برای هدایت منابع مالی انسانی به سوی کشورهای عضو در حال توسعه و کشورهای عضو دارای اقتصاد در حال گذار به منظور کمک به آنها در نیل به اهداف کنوانسیون، در نظر خواهد گرفت.

بخش نهم: حل و فصل اختلافات

ماده ۲۷: حل و فصل اختلافات

۱- در صورتی که بین دو یا چند عضو در مورد تفسیر یا اجرای این کنوانسیون اختلافاتی پیش آید، طرف های اختلاف باید از طریق مجاری دیپلماتیک تلاش نمایند اختلاف را به وسیله مذاکره یا دیگر روش های مسالمت آمیز به انتخاب خود از جمله مساعی جمیله، میانجیگری یا مصالحه، حل و فصل کنند. عدم نیل به توافق از راه مساعی جمیله، میانجیگری یا مصالحه، طرف های اختلاف را از مسؤولیت ادامه تلاش برای حل و فصل مبری نمی کند.

۲- هر دولت یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه ای می تواند در هنگام تنفیذ، پذیرش، تصویب، تأیید رسمی یا الحاق به این کنوانسیون یا هر زمان دیگری پس از آن، کتبا به امین اسناد اعلام کند که در مورد اختلافی که طبق بند (۱) این ماده حل و فصل نشود، بالاجبار داوری موردی را طبق تشریفات که به اتفاق آراء به تصویب کنفرانس اعضا می رسد، میپذیرد.

۳- مفاد این ماده در مورد هرگونه پروتکل، نسبت به اعضای پروتکل مزبور اعمال خواهد شد مگر اینکه به نحو دیگری در آن مقرر شده باشد.

بخش دهم: توسعه کنوانسیون

ماده ۲۸: اصلاحیه‌های این کنوانسیون

۱- هر عضو می‌تواند اصلاحاتی را برای این کنوانسیون پیشنهاد کند. این اصلاحیه‌ها توسط کنفرانس اعضا مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۲- اصلاحیه‌های این کنوانسیون باید به تصویب کنفرانس اعضا برسد. متن هر اصلاحیه کنوانسیون، حداقل شش ماه قبل از تاریخ جلسه‌ای که برای تصویب آن در کنفرانس اعضا پیشنهاد شده، توسط دبیرخانه در اختیار اعضا قرار می‌گیرد. دبیرخانه، متن اصلاحیه‌های پیشنهادی را در اختیار امضاءکنندگان کنوانسیون و برای اطلاع در اختیار امین اسناد نیز می‌گذارد.

۳- اعضا باید همه تلاش خود را به کار گیرند که در مورد هر اصلاحیه پیشنهادی به اتفاق آراء دست یابند. اگر همه تلاش‌ها برای کسب اتفاق آراء به نتیجه‌ای نرسد و توافقی در این زمینه به دست نیاید، به عنوان آخرین راه حل، اصلاحیه با رأی اکثریت سه چهارم اعضای حاضر و رأی‌دهنده در جلسه به تصویب خواهد رسید. از نظر این ماده، اعضای حاضر و رأی‌دهنده به اعضایی اطلاق می‌شود که در جلسه حضور دارند و رأی مثبت یا منفی می‌دهند. هر اصلاحیه‌ای که تصویب می‌شود توسط دبیرخانه در اختیار امین اسناد قرار می‌گیرد و وی آن را برای پذیرش برای تمامی اعضا ارسال خواهد کرد.

۴- اسناد تصویب اصلاحیه نزد امین اسناد تودیع خواهد شد. اصلاحیه‌ای که طبق بند (۳) این ماده به تصویب رسیده است در نودمین روز پس از دریافت اسناد پذیرش حداقل دو سوم اعضای کنوانسیون در مورد اعضایی که آن را

پذیرفته‌اند، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۵- اصلاحیه برای هر عضو دیگری، در نودمین روز پس از تاریخ دریافت تودیع سند پذیرش اصلاحیه مزبور توسط آن عضو، لازم‌الاجراء خواهد شد.

ماده ۲۹- تصویب و اصلاح پیوست‌های این کنوانسیون

۱- پیوست‌های این کنوانسیون و اصلاحیه‌های آنها طبق تشریفات مندرج در ماده (۲۸) پیشنهاد، تصویب و لازم‌الاجراء خواهد شد.

۲- پیوست‌های کنوانسیون بخش لاینفکی از آن به شمار می‌رود و جز در مواردی که به صراحت ذکر شود، هرگونه ارجاع به کنوانسیون همزمان به معنی ارجاع به پیوست‌های آن نیز می‌باشد.

۳- پیوست‌ها محدود به فهرست‌ها، روش‌های کار و سایر موضوعات توصیفی مربوط به مسائل اداری، فنی، اجرایی یا تشریفات است.

بخش یازدهم: مقررات نهایی

ماده ۳۰- حق شرطها

هیچ گونه حق شرطی را نمیتوان در مورد این کنوانسیون در نظر گرفت.

ماده ۳۱- انصراف از عضویت

۱- هر عضوی می‌تواند در هر زمان پس از دو سال از تاریخی که این کنوانسیون در مورد آن لازم‌الاجراء شده است، با ارائه اطلاعیه کتبی به امین اسناد، انصراف خود را از عضویت در کنوانسیون اعلام دارد.

۲- انصراف مزبور پس از گذشت یک سال از تاریخ اطلاعیه انصراف از عضویت توسط امین اسناد یا تاریخ دیرتری که ممکن است در اطلاعیه اعلام انصراف قید شده، رسمیت خواهد یافت.

۳- هر عضوی که از عضویت در این کنوانسیون انصراف می‌دهد، چنین تلقی خواهد شد که از عضویت در هر پروتکلی که عضو آن است نیز انصراف داده است.

ماده ۳۲- حق رأی

۱- به جز در موردی که در بند (۲) این ماده پیش‌بینی شده است، هر عضو این کنوانسیون یک رأی خواهد داشت.

۲- سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای در موضوعات تحت صلاحیت خود به تعداد دولت‌های عضو خود که عضو این کنوانسیون نیز میباشند، حق رأی خواهند داشت. اگر یکی از دولت‌های عضو سازمان مزبور از حق خود استفاده کند، سازمان مذکور نمی‌تواند از این حق خود استفاده کند و برعکس.

ماده ۳۳- پروتکل‌ها

- ۱- هر یک از اعضای می‌تواند پروتکلی را پیشنهاد کند. این پیشنهادها در کنفرانس‌های اعضا بررسی خواهد شد.
- ۲- کنفرانس‌های اعضا می‌تواند پروتکل‌های این کنوانسیون را تصویب کند. در تصویب این پروتکل‌ها باید تلاش شود که اتفاق آراء حاصل شود. اگر تلاش‌ها برای کسب اتفاق آراء به نتیجه‌ای نرسد و توافقی حاصل نشود، به عنوان آخرین راه حل، پروتکل با رأی اکثریت سه چهارم اعضای حاضر و رأی دهنده در جلسه تصویب خواهد شد. از نظر این ماده اعضای حاضر و رأی دهنده به اعضای اطلاق می‌شود که حضور دارند و رأی مثبت یا منفی می‌دهند.
- ۳- متن هر پروتکل پیشنهادی حداقل شش ماه قبل از تاریخ جلسه‌ای که برای تصویب آن در کنفرانس اعضا پیشنهاد شده، توسط دبیرخانه در اختیار اعضای قرار خواهد گرفت.
- ۴- فقط اعضای کنوانسیون می‌توانند عضو پروتکل شوند.
- ۵- هر پروتکل این کنوانسیون تنها برای اعضای پروتکل مورد نظر تعهدآور است. فقط اعضای پروتکل می‌توانند در مورد موضوعاتی که صرفاً به پروتکل مورد نظر مربوط می‌شود تصمیم بگیرند.
- ۶- الزامات لازم‌الاجراء شدن هر پروتکل در آن سند ذکر خواهد شد.

ماده ۳۴- امضاء

این کنوانسیون از تاریخ ۱۶ ژوئن ۲۰۰۳ (۱۳۸۲/۰۳/۲۶) تا ۲۲ ژوئن ۲۰۰۳ (۱۳۸۲/۰۴/۰۱) در مقر سازمان بهداشت جهانی در ژنو، و پس از آن از تاریخ ۳۰ ژوئن ۲۰۰۳ (۱۳۸۲/۰۴/۰۹) تا ۲۹ ژوئن ۲۰۰۴ (۱۳۸۳/۰۴/۰۹) در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک برای امضای تمامی اعضای سازمان بهداشت جهانی و دولت‌هایی که عضو سازمان بهداشت جهانی نیستند ولی در سازمان ملل متحد عضویت دارند و نیز سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای مفتوح خواهد بود.

ماده ۳۵- تنفیذ، پذیرش، تصویب و تأیید رسمی یا الحاق

- ۱- این کنوانسیون منوط به تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق دولت‌ها یا تأیید رسمی یا الحاق سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای است. این کنوانسیون، یک روز پس از تاریخی که در آن برای امضاء بسته می‌شود، برای الحاق مفتوح خواهد بود. اسناد تنفیذ، پذیرش، تصویب، تأیید رسمی یا الحاق نزد امین اسناد تودیع خواهد شد.
- ۲- هر سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای که به عضویت این کنوانسیون درآید، بدون آنکه هیچ یک از اعضای آن عضو این کنوانسیون شوند، در مورد تمام تعهدات ایجاد شده به موجب

این کنوانسیون، متعهد خواهد بود. در مورد سازمان‌های مزبور که یک یا چند عضو آن، عضو این کنوانسیون نیز باشند، سازمان و اعضای آن در مورد مسؤولیت‌های مربوط به خود برای اجرای تعهداتی که به موجب این کنوانسیون دارند، تصمیم خواهند گرفت. در چنین مواردی سازمان و اعضای آن نمی‌توانند به صورت همزمان از حقوقی که به موجب این کنوانسیون دارند، استفاده کنند.

۳- سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای باید در اسناد مربوط به تأیید رسمی یا اسناد الحاق خود، حدود صلاحیت خویش را در مورد موضوعاتی که در این کنوانسیون مورد حکم قرار گرفته است، اعلام نمایند. این سازمان‌ها باید هرگونه اصلاحات بعدی در حدود صلاحیت خود را به امین اسناد اطلاع دهند و وی نیز به نوبه خود مراتب را به اطلاع اعضاء خواهد رساند.

ماده ۳۶- لازم الاجراء شدن

۱- این کنوانسیون در نودمین روز پس از تاریخ تودیع پنجاهمین سند تنفیذ، پذیرش، تصویب، تأیید رسمی یا الحاق نزد امین اسناد لازم الاجراء خواهد شد.

۲- این کنوانسیون در مورد هر دولتی که پس از انجام شرایط مندرج در بند (۱) در مورد لازم‌الاجراء شدن، آن را مورد تنفیذ، پذیرش، تصویب قرار دهد یا به آن ملحق شود، در نودمین روز پس از تاریخ تودیع سند تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق لازم‌الاجراء خواهد شد.

۳- این کنوانسیون در مورد هر سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای که پس از انجام شرایط مندرج در بند (۱) در مورد لازم‌الاجراء شدن، سند تأیید رسمی یا سند الحاق را تودیع نماید، در نودمین روز پس از تودیع سند تأیید رسمی یا الحاق، لازم‌الاجراء خواهد شد.

۴- از نظر این ماده، هر سند تودیع شده توسط سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای، به عنوان سندی اضافه بر اسناد تودیع شده توسط دولت‌های عضو سازمان مزبور محاسبه نخواهد شد.

ماده ۳۷- امین اسناد

دبیر کل سازمان ملل متحد، امین اسناد کنوانسیون، اصلاحیه‌ها، پروتکل‌ها و پیوست‌های تصویب شده طبق مواد (۲۸) و (۲۹) و (۳۳) خواهد بود.

ماده ۳۸- متون معتبر

نسخه اصلی این کنوانسیون که متن‌های عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی آن از اعتبار یکسان برخوردار است نزد دبیر کل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد.

تعمد من، ترک قلبان

در تأیید مراتب بالا به امضاء کنندگان زیر که به طور مقتضی بدین منظور مجاز شده‌اند، این کنوانسیون را امضاء نمودند. این کنوانسیون در تاریخ ۲۱ مه ۲۰۰۳ (۱۳۸۲/۰۳/۰۲) هجری شمسی) در ژنو تنظیم گردید.

● قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن کنوانسیون شامل مقدمه و سی و هشت ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ پنجم تیرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۴/۰۸/۰۷ بند (۲) ماده (۲۷) آن عیناً به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حدادعادل

تبسم

سامانه توانمندسازی

بیمه شدگان - از زمان بیمه سلامت ایران

